

en enkelt Bog for en kortere Tid og mod den Assurance, som der her er Tale om, nemlig 20,000 Dollars, og der skal jo desuden sendes et særligt Krigsstib efter den o. s. v. Værrer er det, at man endnu ikke har faaet en nogenlunde brandfri Bygning for det sgl. Bibliotek, thi det er langt beklageligere, og jeg har tilladt mig at fremdrage det netop, fordi det efter min Mening er en Afvej, idet vi ofte bygge for storartet og flot. Jeg har fremhævet dette tidligere, og det er ikke Bebrejdelser, jeg først kommer med nu, jeg har tilladt mig at bebrejde den ærede Kultusministers Forgænger det samme, og det er ikke, fordi jeg vil annaske mig nogen Ret til særlig at kritisere, men jeg har følt, om jeg saa maa sige, min Samvittighed noget bekværet ved den Vej, vi ere komne ind paa, og derfor har jeg allerede tidligere tilladt mig at sige den daværende Kultusminister min Mening, og efter min Mening kunde man meget godt for det, som kunde og burde været sparet paa Kunstmuseumsbygningen og f. Eks. Latinstolen i Alborg, og man kunde maasse tage en anden Bygning med, sagtens have faaet et nyt hensigtsvarende kongeligt Bibliotek bygget, der hvede Sikkerhed for de uvurderlige Skatte, vi eje. Jeg kritiserer ingenlunde, at man er kommen ind paa ny Baner, hvad enten det er af human eller anden Beskaffenhed; men det jeg paastaar, er, at man skal se Løsningen af Opgaven i Forening med vort Lands Lidenhed og de Midler og Kræfter, vi overhovedet kunne sætte ind derpaa.

Rorsgaard: Over for den ærede Ordfører vuffer jeg at gøre en Bemærkning. Det forekommer mig, at den Indvending, han gjorde imod, hvad man fra min og fra forskellige Sider har haft at sige imod Udvalgets Behandling af Budgettet, ikke havde meget paa sig. Den ærede Ordfører sagde, at jeg tidligere har været Medlem af Finansudvalget, og at der vel ikke var nogen særlig Grund til at klage nu, thi det havde vel ikke været bedre den Gang. Det kan den ærede Ordfører have Ret i, men hertil maa jeg sige, at jeg har ingen Sinde haft en saa fremstødt Position i Finansudvalget, som han nu har, og maasse i længere Tid har haft. Jeg tror, jeg tør sige, at den Gang, jeg var Medlem af dette Udvalg, havde jeg ikke nogen som helst Indflydelse paa, hvorledes Sagerne fremmedes, og jeg tror, at det ærede Medlem for Ringkøbing Amts Iste Valgtreds (S. C. Christensen) maa give mig Ret i, at det Mindretal, vi repræsenterede, ikke kunde og ikke nu heller kan øve

nogen som helst Indflydelse paa Sagernes Fremme og navnlig ikke i Henseende til at formaa Flertallet og Ordføreren til at bringe Betænkningen i en bedre og mere fuldkomne Stand. Det samme gælder ogsaa det ærede Medlem for Assens (Berntsen), som var med til samme Godtlovsindvending. Det er en Selvfølge, at der er Forskel paa Kong Salomon og Sorgen Hattemager, og det kunde selvfølgelig ikke falde mig ind at vove at stille mig op ved Siden af 2 saa indflydelsesrige Medlemmer. For øvrigt vil jeg sige med Hensyn til den Begrundelse, som den ærede Ordfører gav af forskellige Medsættelser, at de forekom mig at være meget uheldige. Jeg skal kun nævne et eneste Eksempel, nemlig med Hensyn til Kirkerne. Der sagde den ærede Ordfører, at man vilde afvente de forskellige Forslag, som vare stillede i Udsigt. Jeg skal minde om, at man ikke blot i Tinget gentagne Gange har klaget over, at Vændingsforslag kom saa sent til Finansudvalget, men saa vidt jeg ved, har Finansudvalget ogsaa beklaget sig over, at de forskellige Ministre stadig kom med ny Forslag. Men saa forekommer det mig rigtignok meget uheldigt, naar Finansudvalget selv indbyder Ministrene til at komme med saadanne Forslag, og det gør man jo netop, naar man siger, at man ikke vil tage nogen Bestemmelse, fordi man ved, at der vil komme flere Forslag. Det er jo en Selvfølge, at naar man saaledes holder Døren aaben for Forslag, saa forhafter Ministeren sig heller ikke. Til disse Bemærkninger skal jeg indskrænke mig over for den ærede Ordfører og vender mig nu til den ærede Minister. Da vi i Fjor vedtog Tilskuddet til Deltagelse i Chicago-Udstillingen, tror jeg sikkert, at det var forudsat, at i disse 250,000 Kr. skulde ogsaa hele Udgiften til Kunstneres Deltagelse i Udstillingen være indeholdt. Jeg agter nu ganske vist ikke at opponere imod, at disse 25,000 Kr. blive bevilgede, men jeg skal dog gøre opmærksom paa, at man der vistnok har trukket Tinget noget længere ud, end Tinget egentlig var berettiget til at vente. Men jeg vil ogsaa gøre opmærksom paa, at saa vidt jeg ved, ere de Udgifter, man har paaregnet, allerede gaade ganske anseligt ned. Efter de Dplysninger, der ere fremkomne, skulde omtrent Halvdelen af de 25,000 Kr. medgaa til Assurance for Kunstværkerne, men saa vidt jeg ved, er det lykkedes at faa Assurance for det halve af dette Beløb, saa hvis man tidligere paareguede 25,000 Kr. i alt, saa vil man dog nu kunne nøjes med 5—6,000 Kr. mindre. Jeg henstiller dette til Overvejelse i Finansudvalget, hvis man der tager dette Spørgsmaal op paa sig.